

Briselē, 2.5.2017.
COM(2017) 257 final

2017/0087 (COD)

Atbilstības pakete

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar kuru paredz nosacījumus un procedūru, saskaņā ar kuru Komisija var pieprasīt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju attiecībā uz iekšējo tirgu un ar to saistītām jomām

{SWD(2017) 215 final}

{SWD(2017) 216 final}

{SWD(2017) 217 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropā ir pasaulē lielākais vienotais tirgus¹, kurā gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi bauda tiesības strādāt, studēt, ceļot, nodibināt uzņēmumu, piegādāt preces un sniegt pakalpojumus pāri robežām. Šīs tiesības papildina veselības, drošības, vides un patērētāju tiesību aizsardzības garantijas, ko sniedz ES tiesību akti. Lai iedzīvotāji un uzņēmumi varētu pilnībā īstenot šīs tiesības un būtu saglabāta viņu uzticēšanās vienotajam tirgum, ir būtiski nodrošināt ES noteikumu ievērošanu. Tādēļ savā paziņojumā “Vienotā tirgus pilnigošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai” Komisija informēja par noteikumu izpildes gudras nodrošināšanas stratēģijas izveidi. Šī stratēģija ietver “*vispusīgu pieeju, kas aptver visus politikas veidošanas posmus no politikas izstrādes līdz īstenošanai un informēšanai, saskaņā ar labāka regulējuma pieeju. Tas ietver politikas izstrādes izvērtēšanas un izpildes aspektu labāku integrāciju, labāku palīdzību un norādījumus dalībvalstīm vienotā tirgus noteikumu īstenošanā un konsekvētāku un efektīvu izpildes politiku, kuras mērķis ir uzlabot vispārējo atbilstību vienotā tirgus noteikumiem un ES tiesību aktiem kopumā*”².

Viens no sarežģījumiem, kas rodas, nodrošinot iekšējā tirgus noteikumu ievērošanu, ir savlaicīga piekļuve uzticamiem datiem. Šī iemesla dēļ Komisija ir paziņojusi, ka “[t]ā ierosinās likumdošanas iniciatīvu, kas ļaus savākt ticamu informāciju tieši no atlasītiem tirgus dalībniekiem ar nolūku aizsargāt un uzlabot vienotā tirgus darbību”³.

Līdzīgi savā paziņojumā “ES tiesību akti: labāki rezultāti līdz ar labāku piemērošanu” Komisija uzsvēra stabilas un iedarbīgas izpildes sistēmas nozīmi un norādīja, ka izpilde atbalsta un papildina politikas prioritāšu ievērošanu. Komisija paskaidroja, ka “[p]ašreizējā Komisijas īstenošanā izpildes nodrošināšanas politika paredz uzraudzīt to, kā tiek piemēroti un īstenoti ES tiesību akti, kopā ar dalībvalstīm risinot problēmas, nolūkā tādējādi novērst visus iespējamus tiesību aktu pārkāpumus, attiecīgā gadījumā ierosinot prasību par pārkāpumu”⁴. Tomēr pareizas un pilnīgas ES tiesību aktu piemērošanas nodrošināšana joprojām ir izaicinājums. Tādēļ Komisija ir ierosinājusi vairākus pasākumus izpildes sistēmas stiprināšanai, lai no tās iegūtu gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi un būtu nodrošināta viņu tiesību ievērošana vienotajā tirgū. “*Eiropiešiem ir svarīgi, lai ES noteikumi [...] tiktu efektīvi īstenoti, jo tie ietekmē viņu ikdienu*”.

Noteiktos gadījumos piekļuve uzticamai informācijai par tirgus dalībnieku uzvedību, jo īpaši tirgus informācijai par privātiem uzņēmumiem, ir nepieciešama, lai nodrošinātu iekšējā tirgus noteikumu izpildi. Šī priekšlikuma mērķis nav radīt jaunas izpildes pilnvaras Komisijai, piemēram, pilnvaras ierosināt Savienības tiesību aktu neizpildes procedūru iekšējā tirgus jomā pret atsevišķiem tirgus dalībniekiem. Šīs regulas mērķis ir palīdzēt Komisijai uzraudzīt un panākt iekšējā tirgus noteikumu izpildi, ļaujot tai savlaicīgi iegūt visaptverošu un uzticamu kvantitatīvo un kvalitatīvo informāciju no atlasītiem tirgus dalībniekiem ar precīzi virzītiem informācijas pieprasījumiem. Ierosinātā regula palīdzēs Komisijai nodrošināt iedzīvotāju un uzņēmumu vienotā tirgus sniegto tiesību ievērošanu un palīdzēs stiprināt sadarbību ar dalībvalstīm. Tā arī “*palīdzēs Komisijai ierosināt uzlabojumus jautājumos, kuru izvērtējums*

¹ Šajā paskaidrojuma rakstā termini “vienotais tirgus” un “iekšējais tirgus” ir lietoti kā savstarpēji aizstājami.

² COM(2015) 550, 28.10.2015., 16. lpp.

³ Turpat, 17. lpp.

⁴ C(2016)8600, OV C 18, 19.1.2017., 10. lpp.

liecinās, ka izpildes deficītu rada trūkumi attiecīgajos nozares tiesību aktos”.⁵ Ierosinātā regula ir paredzēta konkrētiem gadījumiem, kad ātras un precīzas izpildes sniegtās priekšrocības nepārprotami atsver iesaistītajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām radīto slogu un izmaksas.

Šis jaunais instruments tiks izmantots jomās, kurās ES var sasniegt taustāmus rezultātus, kas ir svarīgi iedzīvotājiem un uzņēmumiem. Pateicoties iedarbīgākiem izpildes instrumentiem, ES varēs ātrāk un efektīvāk rīkoties un nodrošināt pilnīgu atbilstību tās izvēlētajās prioritārajās jomās.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Priekšlikums atbilst Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktam, ar kuru iekšējā tirgus izveidi sadarbībā ar dalībvalstīm nosaka par vienu no ES galvenajiem mērķiem. Tas atbilst arī LES 26. pantam, ar kuru ES piešķir pilnvaras paredzēt pasākumus iekšējā tirgus pienācīgas darbības nodrošināšanai, un LES 17. pantam, ar kuru Komisijai tiek uzdots nodrošināt Līguma noteikumu un ES sekundāro tiesību aktu piemērošanu un uzraudzīt ES tiesību aktu piemērošanu. Šī priekšlikuma mērķis nav radīt jaunu ES tiesību īstenošanas procedūru. Drīzāk ierosinātais informācijas instruments var tikt izmantots pastāvošo procedūru kontekstā, piemēram, Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. pantā paredzētās pārkāpuma procedūras kontekstā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Komisijai jau ir izmeklēšanas pilnvaras, kas nepieciešamas, lai panāktu ES iekšējā tirgus darbībai nepieciešamo konkurences noteikumu izpildi. Šo pilnvaru īstenošana ir izrādījusies ļoti efektīva šo noteikumu piemērošanas nodrošināšanā: piemēram, valsts atbalsta jomā Komisija varēja tieši ievākt svarīgu uzņēmuma līmeņa informāciju divās augsta līmeņa lietās, kuru rezultātā tika atklāta nodokļu nemaksāšana, kas izpaudās kā nelikumīgs valsts atbalsts⁶.

Turklāt šis priekšlikums atbilst citiem ES tiesību instrumentiem, ar kuriem ES struktūrām un valstu iestādēm piešķirtas pilnvaras noteiktās, ar iekšējo tirgu saistītās jomās (piemēram, patērētāju tiesību aizsardzība, finanšu pakalpojumi, tirgus uzraudzība, tīklu nozares) vākt uzņēmuma līmeņa informāciju un nodot to Komisijai. Komisija ierosināto regulu izmantos tikai kā galējo līdzekli, ja citi būtiskas informācijas iegūšanas līdzekļi ir bijuši nesekmīgi.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šis priekšlikums ir izstrādāts, pamatojoties uz LESD 43. panta 2. punktu, 91., 100., 114. un 192. pantu, 194. panta 2. punktu un 337. pantu.

LESD 337. pants ļauj Komisijai vākt visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz ar vienkāršu balsu vairākumu. Eiropas Savienības Tiesa (EST) jau ir lēmusi, ka šis pants var būt juridiskais pamats sekundārajiem tiesību aktiem, kas attiecas uz datu vākšanas vispārīgu darbību, ko veic Komisija, un tajā nav paredzēta prasība, ka šai datu vākšanai ir jābūt nepieciešamai, lai īstenotu kādas noteiktas ES politikas mērķus⁷. Tomēr EST ir arī noteikusi, ka uz ES aktu nevar attiekties LESD 337. pants tikai tāpēc vien, ka tā mērķis ir izveidot datu apkopošanas

⁵ COM(2015) 550, 16. lpp.

⁶ Sal. Komisijas 2015. gada 21. oktobra paziņojums presei.

⁷ Spriedumi lietās C-426/93, 22. punkts, un C-490/10, 64. punkts.

sistēmu⁸. Tādēļ ir jāizpēta, vai šī iniciatīva attiecībā uz tās mērķi un saturu ir nepieciešama ES politikai īpaši izvirzīto mērķu sasniegšanai. Šīs iniciatīvas mērķis ir uzlabot Komisijas piekļuvi tirgus informācijai, kas ir nepieciešama, lai tā varētu veikt LES 17. pantā paredzētos uzdevumus un risināt nopietnas iekšējā tirgus noteikumu piemērošanas problēmas. Tas var tikai palīdzēt Komisijas darbā, nodrošinot ES tiesību piemērošanu minētajā jomā. Tādēļ šī iniciatīva ir nepieciešama, lai sasniegtu LESD 26. pantā minēto iekšējā tirgus darbības nodrošināšanas mērķi. Šim nolūkam LESD 337. pants ir jāpapildina ar iekšējā tirgus juridisko pamatu, piemēram, LESD 114. pantu, kas paredz iekšējā tirgus netraucētai darbībai nepieciešamo pasākumu noteikšanu. Šajā kontekstā uzlabota Komisijas darbība palīdzētu novērst iekšējā tirgus darbības šķēršļu rašanos⁹, kas atbilst vienam no LESD 114. pantā paredzētajiem politikas mērķiem¹⁰. Tādēļ LESD 114. panta izvēle kā LESD 337. panta papildinājums ir pamatota. Papildus LESD 114. pantam citu LESD pantu kā konkrēta papildu juridiskā pamata izmantošana ir atbilstoša, lai nosegtu tos iekšējā tirgus sektorus, kuros likumdošanas darbības ir balstītas uz konkrētiem LESD pantiem: piemēram, 43. pants (lauksaimniecības preces), 91. un 100. pants (transporta) vai 194. pants (enerģētika); vai ar iekšējo tirgu saistītas jomas: 192. pants (vide).

LESD 114. un 337. pants ir tikuši kopā izmantoti kā juridiskais pamats agrākajā ES tiesību aktā, ar kuru Komisijai piešķirtas informācijas vākšanas pilnvaras iekšējā tirgus jomā: Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvā (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā¹¹.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

ES rīcība ir nepieciešama, lai stiprinātu Komisijas piekļuvi tirgus informācijai, kas ir nepieciešama, lai risinātu nopietnas ES tiesību aktu piemērošanas problēmas iekšējā tirgus jomā, pildot tās uzdevumus atbilstīgi LES 17. pantam. Ar šo iniciatīvu izveidotais informācijas instruments ir galējs līdzeklis, ko paredzēts izmantot tad, kad visi citi informācijas iegūšanas līdzekļi bijuši nesekmīgi. Tādējādi tas tiks izmantots tikai tajos gadījumos, kad valsts līmeņa iejaukšanās nebūtu sekmīga mēroga vai iedarbības dēļ un ES būs izdevīgākā pozīcijā, lai rīkotos. Jo īpaši informācijas instruments tiks izmantots tad, kad attiecīgās problēmas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti un to risināšanai ir nepieciešama saskaņota un konsekventa informācijas vākšana no atlasītiem tirgus dalībniekiem vairākās dalībvalstīs. Šāda ES rīcība izpildītu nepieciešamības prasību un tikai stiprinātu Komisijas spējas nodrošināt ES tiesību ievērošanu iekšējā tirgus jomā.

Runājot par pievienoto vērtību, jānorāda, ka šis instruments vienkāršos Komisijas un dalībvalstu savstarpējo koordinēšanu lietās ar spēcīgu pārrobežu dimensiju, kad nepieciešama informācija no tirgus dalībniekiem, kuri darbojas vairākās dalībvalstīs. Šāda ES rīcība arī nodrošinātu savlaicīgu piekļuvi informācijai, vāktu pārrobežu datu salīdzināmību un

⁸ C-490/10, 68. punkts.

⁹ EST ir atzinusi, ka, īstenojot ES tiesību aktus, bez izmeklēšanas pilnvarām, Komisija galvenokārt paļaujas uz informāciju, kuru iesniedz sūdzību iesniedzēji, sabiedriskās un privātās struktūras, kā arī dalībvalstis. Ar šādiem nosacījumiem izpildes darbībai informācijas vākšanā ir jābalstās uz esošo nepilnīgo tiesisko regulējumu, kas noved pie nevienmērīgas un nepietiekamas uzņēmuma līmeņa informācijas vākšanas. Tādējādi šādas izpildes darbības uzskatāmas par sarežģītākām vai dažos gadījumos par neiespējamām, kas var radīt šķēršļus iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, kuri netiek pienācīgi risināti.

¹⁰ Skatīt EST spriedumus lietās C-380/03, 38.–42. punkts, 80. punkts; C-434/02, 31.–34. punkts; un C-376/98, 86. punkts.

¹¹ OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.

iedarbīgāku izpildi, tādējādi samazinot kopējo administratīvo slogu iesaistītajiem uzņēmumiem un publiskajām iestādēm.

Šī iniciatīva, ievērojot Komisijas kā “Līgumu uzraudzītājas” pienākumu uzraudzīt ES tiesību aktu piemērošanu, nemazina dalībvalstu nozīmīgo lomu līdzās Komisijai, piemērojot noteikumus iekšējā tirgus jomās vai citās saistītās jomās. Dalībvalstis saglabā savas izmeklēšanas pilnvaras un rīcības brīvību to īstenošanā. Turklāt, īstenojot šo regulu, dalībvalstis tiks iesaistītas dažādās instancēs, atspoguļojot Komisijas un dalībvalstu lojālas sadarbības principu.

Jo īpaši par jebkuru Komisijas lēmumu, kurā pausts tās nodoms izmantot tiesības pieprasīt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju šīs iniciatīvas ietvaros, tiks informēta attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis. Turklāt ar šo iniciatīvu tiek izveidots mehānisms informācijas nodošanai starp Komisiju un dalībvalstīm saistībā ar informācijas pieprasījumiem un atbildēm uz šādiem pieprasījumiem, neskarot dienesta noslēpumu ievērošanas pienākumu.

Turklāt tā atbilst LESD tiktāl, ciktāl tā paredz Komisijai spēju vākt informāciju, kas nepieciešama tai uzticēto uzdevumu izpildei saskaņā ar likumdošanas pilnvarās noteiktiem atbilstīgajiem nosacījumiem.

- **Proporcionalitāte**

Šis priekšlikums ir samērīgs ar sasniedzamajiem mērķiem un paredz tikai to, kas ir nepieciešams šo mērķu sasniegšanai. Pirmkārt, ir jāpastāv nopietnai ES tiesību aktu piemērošanas problēmai jomās, uz kurām attiecas šī regula. Otrkārt, šis izmeklēšanas instruments ir izmantojams tikai kā galējs līdzeklis, kad nav neviena cita alternatīva šādas problēmas risināšanai būtiskas informācijas iegūšanas veida, kas sniegtu nepieciešamos rezultātus. Treškārt, Komisijai oficiālā lēmumā būs jāpierāda, ka šāda informācija ir nepieciešama attiecīgās problēmas risināšanai, ka informācija pieprasījumu adresātiem, visticamāk, būs viegli pieejama un citi informācijas iegūšanas līdzekļi ir bijuši nesekmīgi. Ceturtkārt, informācijas pieprasījumiem būtu jābūt precīzi virzītiem gan attiecībā uz informācijas pieprasījumu garumu, gan respondentu skaitu. Komisijas darba atbilstību šiem nosacījumiem izskatīs EST. Visbeidzot, vispārējais administratīvais slogs ir samazināts līdz minimumam gan uzņēmumiem (izslēdzot mikrouzņēmumus un līdz minimumam samazinot ietekmi uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) — skatīt turpmāk), gan publiskajām iestādēm (izvairoties no neefektīviem saskaņošanas mehānismiem starp Komisiju un dalībvalstīm, bet vienlaikus nodrošinot pilnīgu pārredzamību attiecībā uz tiem).

Šis priekšlikums ļauj Komisijai piemērot sodus uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, kas ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ neievēro informācijas pieprasījumus vai lēmumus, kas izdoti ierosinātās regulas ietvaros. Sodu mērķis nav labot uzņēmumu uzvedību tirgū. Sodu draudu mērķis ir nodrošināt, ka informācijas pieprasījumu saņēmēji atbild savlaicīgi un to sniegtās atbildes ir pilnīgas, precīzas un nav maldinošas. Priekšlikumā noteikts maksimālais soda līmenis, kas ir veidots, par paraugu ņemot noteikumus valsts atbalsta jomā, kur sodiem ir atturoša funkcija. Tomēr šis priekšlikums neparedz Komisijai pienākumu automātiski piemērot sodu uzņēmumiem, kuri neatbild, un tajā nav noteikta minimālā soda summa, jo Komisijai katrs gadījums ir jāvērtē atsevišķi, pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes principu, jo īpaši attiecībā uz MVU. Jebkuru Komisijas lēmumu par sodu piemērošanu varēs pārskatīt tiesā.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Regula ir piemērots tiesību instruments tādu noteikumu izveidei, kuru mērķis ir stiprināt Komisijas tiešu piekļuvi būtiskai informācijai.¹² Faktiski ar regulu būtu jānosaka gan procedūra, kuras rezultātā Komisija pieņem lēmumu par informācijas pieprasījumu, gan iespēja noteikt saistības, tostarp sankcijas, uzņēmumiem. Salīdzinājumā ar iespēju saskaņot valstu noteikumus ar direktīvas palīdzību, lai sasniegtu mērķi, regula sniegtu lielāku juridisko noteiktību un varētu nodrošināt vienādu interpretēšanu. Atsevišķs instruments arī netraucētu esošajiem tiesību instrumentiem, kuri sniedz Komisijai izmeklēšanas pilnvaras citās politikas jomās¹³.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU¹⁴, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām¹⁵**

Komisija šīs iniciatīvas sabiedrisko apspriešanu veica laikposmā no 2016. gada 2. augusta līdz 7. novembrim. Tika saņemta 71 atbilde: 44 atbildes no uzņēmējdarbības nozares¹⁶; 16 atbildes no patērētājiem, nevalstiskajām organizācijām un pilsoniskās sabiedrības; un 11 atbildes no publiskajām iestādēm. Piedalījās dalībnieki no 18 ES dalībvalstīm (68), EEZ valsts (1) un trešās valsts (2). Atbildes liecina, ka uzņēmumi nereti nelabprāt nodod sensitīvu komercinformāciju publiskajām iestādēm, ne tikai atbildot publiskajā apspriešanās, bet arī tad, ja nepieciešams pamatot apgalvojumus par to tiesību pārkāpumiem. Respondenti ziņoja, ka būtu gatavi Komisijai sniegt sensitīvu informāciju, ja tiktu nodrošināta konfidencialitāte un ierobežots administratīvais slogs. Tomēr vairāki uzņēmumi atbalstīja tikai brīvprātīgu dalību reaģēšanā uz datu pieprasījumiem.

Turklāt Komisijai ir bijusi mērķtiecīga apspriešanās ar lielām uzņēmumu apvienībām, kuras izteicās atturīgi par tādu pilnvaru piešķiršanu Komisijai, kas ļautu pieprasīt no uzņēmumiem informāciju ārpus konkurences tiesību jomas. Tās pauda bažas par komerciāli sensitīvu datu aizsardzību, administratīvo slogu un iespējamiem naudas sodiem atbilžu nesniegšanas gadījumā. Uzņēmumi pauda neapmierinātību par Komisijas lēno reakciju lietās, kas saistītas ar ES noteikumu pārkāpumiem no dalībvalstu puses.

Padomes darba grupas par konkurētspēju un augsta līmeņa grupas sanāksmēs dalībvalstis uzdeva jautājumus par nosacījumiem, kādi Komisijai ir jāizpilda, pieprasot informāciju, par savu lomu šajā procesā, izrietošo administratīvo slogu un jebkādu sankciju samērīgumu.

Ieinteresēto personu ieteikumi ir lielā mērā ņemti vērā, jo īpaši aicinājumi ierobežot šī instrumenta izmantojumu (kas izpaužas kā (priekš)nosacījumi izmeklēšanas instrumenta izmantošanai — tostarp dalībvalstu loma) un aicinājumi attiecībā uz administratīvo slogu (piemēram, iespēja pieprasīt tikai tādu informāciju, kas uzņēmumiem, kuriem ir jāsniedz

¹² LESD 114. panta izmantošanu kā regulas juridisko pamatu jau ir atzinusi EST. Skatīt spriedumu lietā C-270/12, 97. un turpmākie punkti.

¹³ Piemēram, 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, OV L 248, 24.9.2015. Šai regulai ir atšķirīgs juridiskais pamats ar atšķirīgu likumdošanas procedūru, un tā izveidota konkrētiem Komisijas mērķiem, procesuālajām darbībām un pilnvarām valsts atbalsta jomā.

¹⁴ Neattiecas.

¹⁵ Vairāk informācijas skat. ietekmes novērtējuma 2. pielikumā.

¹⁶ Uzņēmumu apvienības (31), tostarp apvienības, kuras pārstāv tikai MVU; un uzņēmumi (13), tostarp MVU un mikrouzņēmumi (9). Kopumā uzņēmumu apvienības, kuras sniedza atbildes, pārstāvēja vairāk nekā 20 miljonus uzņēmumu.

atbilde, ir viegli pieejama). Jautājumi par konfidencialas informācijas aizsardzību un sodiem par atbilžu nesniegšanu tika risināti, pamatojoties uz konkurences tiesību jomā iedibināto praksi.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Gatavojot šo iniciatīvu, Komisija neizmantoja konkrētu ārējo ekspertu palīdzību.

- **Ietekmes novērtējums**

Ietekmes novērtējuma ziņojumā paskaidrots, kā uzticamas un precīzas uzņēmuma līmeņa informācijas nepieejamība Komisijai un dalībvalstīm rada problēmu situācijās, kad piekļuve šādai informācijai ir nepieciešama, lai savlaicīgi īstenotu iekšējā tirgus noteikumus. Ziņojumā papildus pamata scenārijam izskatītas dažādas politikas iespējas problēmas risināšanai, proti: 1) brīvprātīga labākās prakses apmaiņa starp dalībvalstīm un ar Komisiju, kā arī norādījumu izstrāde par uzņēmuma līmeņa informācijas vākšanu; 2) to valstu noteikumu atcelšana, kas neļauj dalībvalstu iestādēm nodot Komisijai un citām dalībvalstīm uzņēmuma līmeņa informāciju, kura jau ir to rīcībā vai kurai tās varētu piekļūt; 3) papildu izmeklēšanas pilnvaru ieviešana valstu līmenī¹⁷, ļaujot dalībvalstīm visos gadījumos vākt uzņēmuma līmeņa informāciju un to nodot Komisijai; 4) izmeklēšanas instrumenta kā galējā līdzekļa ieviešana ar nolūku, lai Komisija to varētu izmantot gadījumos, kad pastāv aizdomas par šķēršļiem iekšējā tirgus darbībai un pieprasītā uzņēmuma līmeņa informācija ir nepieciešama savlaicīga un efektīva lēmuma pieņemšanai, un tā nav pieejama, izmantojot citus līdzekļus; un 5) iespēju Nr. 2 un Nr. 4 apvienojums. 2., 3. un 4. iespējai ir likumdošanas raksturs. Noraidītās iespējas ietver ES statistikas tvēruma paplašināšanu un regulāras ziņošanas pienākuma ieviešanu uzņēmumiem.

Izmeklēšanas instrumenta kā Komisijas rīcībā esoša galējā līdzekļa (iespēja Nr. 4) ieviešana tika uzskatīta par labāko politikas izvēli, ņemot vērā subsidiaritātes un proporcionalitātes principus, vienlaikus to atzīstot par visiedarbīgāko un izmaksu ziņā efektīvāko iespēju. Iespēja Nr. 4 atrisina koordinēšanas un jurisdikcijas problēmas gadījumos, kad dalībvalstis rīkojas atsevišķi, risinot lietas ar pārrobežu dimensiju. Tā rezultātā tiktu iegūta pārliecinošāka informācija par iekšējā tirgus darbības traucējumiem. Tas savukārt ļautu Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt labāku atbilstību iekšējā tirgus noteikumiem. Tādējādi tiktu stiprināta patērētāju uzticība iekšējam tirgum un veicināta tā potenciāla realizēšana. Labāka piekļuve informācijai radītu iekšējā tirgus noteikumu informētāku īstenošanu dalībvalstu līmenī, samazinot pārkāpumu procedūru skaitu pret dalībvalstīm. Uzņēmumi un patērētāji gūtu labumu no uzlabotas iekšējā tirgus darbības: piemēram, mazāki šķēršļi iekļūšanai tirgū, lielāka konkurence, lielāka konkurētspēja un vieglāka/lētāka paplašināšanās pāri robežām (un, iespējams, starptautiskā līmenī).

Tiek lēsts, ka kopējās administratīvās izmaksas uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām (t. i., informācijas apkopošana, gatavojot atbildes, un juridiskās konsultācijas) gadā būtu no 370 000 EUR līdz 610 000 EUR¹⁸. Nelielas papildu izmaksas varētu rasties, iesniedzot atbildes, kas nav konfidencialas (t. i., lai aizsargātu respondentu komercnoslēpumus). Vēlamās iespējas radītās izmaksas dalībvalstīm ir niecīgas (skatīt turpmāk 4. sadaļu attiecībā uz Komisiju). Vēlamās iespējas izmantošana neradītu tiešas sociālas vai vides izmaksas.

Ietekmes novērtējuma ziņojums un kopsavilkuma lapa¹⁹ tika iesniegti Regulējuma kontroles padomei. Padome sākotnēji 2017. gada 20. janvārī sniedza negatīvu atzinumu, kam

¹⁷ Iespējā Nr. 3 ir integrēta iespēja Nr. 2.

¹⁸ Pieņemot, ka gadā ir pieci pieprasījumi (taču katram pieprasījumam vairāki adresāti).

¹⁹ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia&language=lv>

2017. gada 23. martā sekoja pozitīvs atzinums ar atrunām²⁰. Padome pieprasīja pielāgot ziņojumu saskaņā ar tās ieteikumiem.²¹ Šobrīd ziņojumā ir acīmredzams uzsvars uz mērķi risināt būtiskas informācijas, kas nepieciešama iekšējā tirgus noteikumu piemērošanai, neesamības problēmu tajos īpašajos gadījumos, kad šī informācija ir nepieciešama un nav citādā veidā pieejama. Tajā ir precīzāk izskaidroti nosacījumi, kuri Komisijai ir jāizpilda pirms izmeklēšanas instrumenta izmantošanas (skatīt iepriekš apakšsadaļu par proporcionalitāti), tostarp nepieciešamība pierādīt, ka prasītā informācija nav pieejama citā veidā (galējā līdzekļa aspekts). Turklāt ziņojumā labāk pārstāvēts ieinteresēto personu viedoklis.²²

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Izsniedzot uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām informācijas pieprasījumus, Komisijai ir rūpīgi jāatlasa pieprasījumu adresāti, lai nodrošinātu, ka pieprasījumi tiek adresēti tikai tiem uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, kas var sniegt pietiekami būtisku informāciju (5. panta 3. punkts). Parasti tikai lieli uzņēmumi, kuriem ir vai nu spēcīgs stāvoklis tirgū, vai ievērojams tirdzniecības apjoms, spēs Komisijai sniegt attiecīgo informāciju. Atšķirībā no MVU lielāki uzņēmumi parasti darbojas lielākā mērogā un ar pietiekami moderniem korporatīvajiem rīkiem, kas ļauj salīdzinoši viegli iegūt prasīto informāciju. Tādējādi administratīvais slogs un ietekme uz šiem uzņēmumiem nešķitīs nesamērīgi.

Teorētiski šī priekšlikuma ietvaros MVU var tikt lūgti atbildēt uz informācijas pieprasījumiem (piemēram, noteiktās nozarēs vai tirgos, kur tiem ir spēcīgs stāvoklis). Tomēr, ņemot vērā to saimnieciskās darbības apjomu, tiek paredzēts, ka tas, visticamāk, nenotiks. Tomēr gadījumos, kad ir nepieciešams nosūtīt pieprasījumu MVU, priekšlikums līdz minūtam samazinātu izmaksas, kas tiem radušās, ievērojot noteikumus: apsverot informācijas pieprasījumu tvērumu MVU, Komisijai ir jo īpaši jāievēro proporcionalitātes princips (5. panta 3. punkts). Tiek lēsts, ka atsevišķam MVU atbilde uz katru pieprasījumu izmaksātu no 300 EUR līdz 1000 EUR un papildus iespējamās juridisko konsultāciju izmaksas būtu 1000 EUR apmērā, kas atbilst apmēram 25 % no paredzētajām izmaksām, kuras rastos lielam uzņēmumam.

Šis priekšlikums neattiecas uz mikrouzņēmumiem, lai izvairītos no nesamērīga administratīvā sloga uzlikšanas, jo īpaši ņemot vērā, ka tie diez vai varētu sniegt pietiekami būtisku informāciju.

Jebkura lieluma uzņēmumi būs ieguvēji labākas iekšējā tirgus darbības rezultātā, pateicoties mērķtiecīgākām Komisijas un dalībvalstu izpildes darbībām, kas veiktas, lai nodrošinātu ES tiesību aktu piemērošanu, cita starpā arī iekšējā tirgus jomā.

Priekšlikumā nav paredzēts noteikts formāts vai saziņas kanāls informācijas pieprasījumu apstrādei, neietekmējot informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) attīstību.

²⁰ Turpat.

²¹ Regulējuma kontroles padome atzīmēja, ka: “Šis ziņojums joprojām nav pietiekami skaidrs un vietām ir nekonsekvents attiecībā uz šīs iniciatīvas piemērošanas jomu. Vairākās ziņojuma vietās vienotā tirgus informācijas instruments tiek pasniegts kā datu pieejamības vispārīgu problēmu risinājums vai arī kā informācijas avots ar vienoto tirgu saistītas politikas nolūkiem, kurus nav izraisījuši konkrēti īstenošanas trūkumi, nesniedzot pamatojumu šādai rīcībai. (2) Ziņojumā ir skaidri norādīts, ka instruments būtu izmantojams kā galējais līdzeklis, taču nav skaidrības par aizsardzības mehānismiem un nosacījumiem, kas izraisītu izmeklēšanu. (3) Galvenajā ziņojumā joprojām nav pietiekami skaidri atspoguļoti dalībvalstu un uzņēmumu interešu viedokļi.”

²² Sīkāku informāciju par veiktajiem labojumiem skatīt ietekmes novērtējuma ziņojumā.

- **Pamattiesības**

Šajā priekšlikumā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tajā iekļauti aizsardzības mehānismi un garantijas, kuros ņemtas vērā uzņēmumu likumīgās intereses aizsargāt to komercnoslēpumus: priekšlikuma 7. pantā (konfidenciālas informācijas aizsardzība) un 16. pantā (dienesta noslēpumi) (skatīt hartas 7. pantu). Priekšlikumā arī ievērotas tiesības uz personas datu aizsardzību (skatīt hartas 8. pantu), un tas atbilst noteikumiem par piekļuvi Komisijas rīcībā esošajiem dokumentiem (skatīt hartas 41. pantu). Tiktāl, ciktāl informācijas pieprasījumu adresāti var apstrīdēt šos pieprasījumus EST, priekšlikumā ir ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu (skatīt hartas 47. pantu). Noteikumos par iespējamu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanu ir ievērota nevainības prezumpcija un sodu samērīguma princips (skatīt hartas 48. un 49. pantu).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šajā iniciatīvā nav izveidota papildu izpildes shēma, kas Komisijai jāizmanto. Tā vietā Komisijai tiek sniegts īpašs izmeklēšanas instruments kā galējais līdzeklis, kas izmantojams kā daļa no pastāvošajām izpildes procedūrām un darbībām. Tiek lēsts, ka datu vākšanas un analīzes izmaksas Komisijai būs no 120 000 EUR līdz 430 000 EUR gadā, pieņemot, ka gadā tiek veikti pieci informācijas pieprasījumi.²³ Iepriekš norādīto Komisijas izmaksu segšana neradītu jaunas budžeta vajadzības, tikai esošā personāla un infrastruktūras resursu pārgrupēšanu.

5. CITI FAKTORI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija uzraudzīs regulas izmantošanu, lai novērtētu tās efektivitāti un samērīgumu. Tā izmantos šādus kritērijus: regulas izmantojums īpašos gadījumos, informācijas pieprasījuma adresātu sadarbība šādas informācijas sniegšanā un ievāktās informācijas kvalitāte. Komisija reģistrēs šajā saistībā nepieciešamos datus (piemēram, instrumenta izmantošana gada laikā, skartā iekšējā tirgus daļa, iesaistītie uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, atbilžu savlaicīgums, vispusība, precizitāte un kvalitāte, atbilžu skaits, kā arī tas, vai instrumenta lietošanas rezultātā Komisijai ir izdevies panākt labāku izpildi). Komisija nosūtīs brīvprātīgas pēcpārbaudes aptaujas anketas uzņēmumiem, kuriem tika nosūtīti pieprasījumi, lai iegūtu to viedokli par procesu. Turklāt Komisija arī uzraudzīs šī instrumenta lietderību (piemēram, pārkāpumu procedūru rezultātu rādītāji, ieinteresēto personu atsauksmes par šo jautājumu). Uzraudzības darbību rezultāti tiks izvērtēti, kad regula būs piemērota piecus gadus. Komisijai ik pēc diviem gadiem ir jāsaprot ziņojums par regulas piemērošanu.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

I nodaļā (Vispārīgi noteikumi) izklāstīts priekšmets, piemērošanas joma un definīcijas (1.–4. pants). Šeit Komisijai (4. pants) tiek piešķirtas tiesības pieprasīt informāciju tieši no uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, lai risinātu nopietnas Savienības tiesību piemērošanas problēmas, kuras varētu apdraudēt svarīga Savienības politikas mērķa sasniegšanu.

II nodaļā izklāstīti informācijas pieprasīšanas nosacījumi un procedūra. Ar 5. pantu noteiktas Komisijas tiesības izmantot šo pasākumu tikai kā galēju līdzekli: kad tai nav iespēju iegūt

²³ Komisijai nav pienākuma izmantot izmeklēšanas instrumentu.

informāciju no citiem avotiem pienācīgā veidā, pietiekamā apjomā un savlaicīgi. Komisijai ir jāpieņem iepriekšējs lēmums, kurā jānorāda tās nodoms izmantot attiecīgās tiesības, jāizskaidro nopietnā problēma, par kuru pastāv aizdomas, nepieciešamā informācija un tas, kāpēc tā ir nepieciešama, kāpēc citi šīs informācijas iegūšanas līdzekļi ir bijuši nesekmīgi, kā arī pieprasījumu adresātu atlasīšanas kritēriji (izslēdzot mikrouzņēmumus). Komisija ir tiesīga pieprasīt tikai tādu informāciju, kādu pieprasījuma adresāts spēj sniegt. Iepriekšējs lēmums tiek adresēts attiecīgajai dalībvalstij vai dalībvalstīm, un Komisijas pienākums ir nekavējoties par to informēt attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstis. 6. pantā ir noteikta procedūra, kas jāievēro, pieprasot informāciju: Komisija var lūgt uzņēmumus vai uzņēmumu apvienības sniegt informāciju ar vienkāršu pieprasījumu vai lēmumu, un tai jāinformē dalībvalsts, kurā pieprasījuma saņēmējs atrodas. Ja Komisija ir uzsākusi oficiālu pārkāpuma procedūru saskaņā ar LESD 258. pantu, tās pienākums ir iesniegt dalībvalstij, kuru šī procedūra skar, visu minētās procedūras sakarā izsniegto informācijas pieprasījumu kopijas, neskatoties uz to, kur atrodas uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības juridiskā adrese. 7. pantā uzmanība pievērsta atbildēm uz pieprasījumiem un konfidenciālas informācijas aizsardzībai. Konkrēti, šie nosacījumi paredz Komisijas pienākumu pārsūtīt saņemtās atbildes dalībvalstij, uz kuru attiecas pieprasījums, ja tās ir būtiskas oficiālajai pārkāpuma procedūrai, kas uzsākta pret šo dalībvalsti atbilstīgi LESD 258. pantam. Ja atbildē ir ietverta informācija, kas ir konfidenciāla attiecībā uz šo dalībvalsti, Komisija nosūta tikai informācijas versiju, kura nav konfidenciāla. 8. pantā noteikts ievāktās informācijas izmantošanas ierobežojums 4. pantā noteiktajiem nolūkiem.

III nodaļā (9.–13. pants) paredzēti noteikumi naudas sodu un periodisku soda maksājumu piemērošanai, ja respondents iesniedz neprecīzu vai maldinošu informāciju vai arī, atbildot uz Komisijas pieprasījumu, kas izteikts ar oficiālu Komisijas lēmumu, sniedz nepilnīgu informāciju vai nesniedz to vispār. Šie noteikumi atbilst valsts atbalsta jomā piemērojamās Regulas (ES) 2015/1589 paraugam.

IV nodaļā (Nobeiguma noteikumi — 14.–19. pants) izklāstīti termiņa pagarināšanas noteikumi; Komisijas lēmumu publicēšanas noteikumi; dienesta noslēpumu ievērošanas pienākums dalībvalstīm; datu aizsardzības noteikumi (ES ierēdņiem jau ir saistoši līdzīgi pienākumi saskaņā ar LESD 339. pantu); Komisijas pienākums sniegt ziņojumus un regulas stāšanās spēkā.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar kuru paredz nosacījumus un procedūru, saskaņā ar kuru Komisija var pieprasīt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju attiecībā uz iekšējo tirgu un ar to saistītām jomām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu, 91., 100., 114., 192. pantu, 194. panta 2. punktu un 337. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,²⁴

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu,²⁵

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punktam iekšējā tirgus izveide ir viens no galvenajiem mērķiem, kas sasniedzams, Savienībai sadarbojoties ar dalībvalstīm. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 26. panta 1. punktu Savienība paredz pasākumus, lai izveidotu iekšējo tirgu vai nodrošinātu tā darbību. Saskaņā ar LESD 26. panta 2. punktu iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte. Iekšējais tirgus ir radījis jaunas iespējas un apjomradītus ietaupījumus Eiropas uzņēmumiem, radījis darbvietas, piedāvājis patērētājiem plašāku izvēli par zemāku cenu, kā arī ļāvis Eiropas iedzīvotājiem dzīvot, studēt un strādāt Savienībā. Neskatoties uz panākto progresu, joprojām saglabājas ievērojami sarežģījumi iekšējā tirgus izveidē un darbībā, un Eiropas iedzīvotāji un uzņēmumi nevar pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības. Atsevišķos gadījumos nepietiekama informācija, kas ietekmē Komisijas rīcību attiecībā uz Savienības tiesību piemērošanu iekšējā tirgus jomā, palielina iekšējā tirgū veiktas tirdzniecības sarežģījumu rašanās risku, jo tiek pieņemti nekoordinēti valstu tiesībsardzības pasākumi vai tiek izstrādāti dažādi valstu regulatīvie risinājumi šīm problēmām.
- (2) LESD 337. pants ļauj Komisijai vākt visu vajadzīgo informāciju, lai veiktu tai uzticētos uzdevumus, ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredz ar vienkāršu balsu vairākumu. Tomēr spriedumā lietā C-490/10 *Eiropas Parlaments/ Padome Tiesa* precizēja, ka gadījumos, kad informācijas vākšana tieši veicina attiecīgās Eiropas Savienības politikas mērķu sasniegšanu, aktam, ar kuru tiek paredzēti šādas vākšanas nosacījumi, ir jābūt balstītam uz juridiskā pamata, kas saistīts

²⁴ OV C [...], [...], [...] lpp.

²⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

ar šo politiku. Šī regula paredz ne tikai regulējumu, kura ietvaros Komisija var vākt informāciju no uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, bet arī pasākumus šādu informācijas pieprasījumu īstenošanai. Tādēļ, lai arī pilnībā ņemot vērā faktu, ka Komisijas informācijas vākšanas pilnvaras izriet tieši no Līguma, regulai papildus LESD 337. pantam būtu jābūt balstītai uz LESD 43. panta 2. punktu, 91., 100., 192. pantu un 194. panta 2. punktu, kā arī uz LESD 114. panta nosacījumiem, kuri paredz iekšējā tirgus izveidei un darbībai nepieciešamo pasākumu noteikšanu, tostarp gadījumos, kad atšķirības starp valstu noteikumiem apdraud pamatbrīvību īstenošanu vai ir nepieciešams novērst iekšējā tirgus izveides un darbības sarežģītumu rašanos.

- (3) Šādu sarežģītumu atklāšanai un nepieciešamības gadījumā iedarbīgai un efektīvai risināšanai ir nepieciešama savlaicīga piekļuve vispusīgai, precīzai un uzticamai kvantitatīvai un kvalitatīvai tirgus informācijai. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad Komisija darbojas kā līgumu uzraudzītāja saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu, ar kuru Komisijai uzticēts uzdevums nodrošināt Līgumu piemērošanu, un arī kā atbilstīgi tam institūciju noteikto pasākumu uzraudzītāja nolūkā uzraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu. Kā jau Tiesa ir vairākkārt uzsvērusi saistībā ar pārkāpumu procedūrām, kas ierosinātas atbilstīgi LESD 258. pantam, Komisija ir atbildīga par jebkādas būtiskās informācijas iesniegšanu Tiesai, lai pierādītu pārkāpuma esamību. Noteiktos gadījumos šāda informācija var ietvert tirgus informāciju, kas Tiesai ir nepieciešama, lai konstatētu Savienības tiesību pārkāpumu.
- (4) Komisijai nav vispārēju izmeklēšanas pilnvaru, kas ļautu īstenot Savienības tiesības iekšējā tirgus jomā. Pastāvošās izmeklēšanas pilnvaras, kuras ir saistītas ar konkurences noteikumiem un kuras paredzētas Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2003²⁶, Padomes Regulā (EK) Nr. 139/2004²⁷ un Padomes Regulā (ES) 2015/1589²⁸, to juridiskais pamats ierobežo līdz noteiktām jomām, nepieļaujot informācijas vākšanu un ievāktās informācijas izmantošanu citiem ar iekšējā tirgus politiku saistītiem mērķiem.
- (5) Kā ir atzinusi Tiesa, lai arī Komisija var paļauties uz norādēm, īstenojot Savienības tiesību aktus, tā pamatā ir atkarīga no informācijas, kuru sniedz sūdzību iesniedzēji, privātās un publiskās struktūras, kā arī attiecīgās dalībvalstis. Kā Tiesa to ir vairākkārt uzsvērusi, saskaņā ar LES 4. panta 3. punktu dalībvalstīm ir pienākums atvieglot Komisijas uzdevumu veikšanu, it īpaši pildot tās Līgumu uzraudzītājas lomu. Tomēr dalībvalstīm var vienmēr nebūt piekļuves attiecīgajai tirgus informācijai, kas Komisijai varētu būt nepieciešama, lai pildītu tai uzticētos uzdevumus, vai arī informācijas vākšanu reglamentējošie valstu noteikumi var neļaut tām izpaust ievākto informāciju.
- (6) Lai papildinātu informāciju, kas saņemta no dalībvalstīm, Komisija ir atkarīga no ieinteresēto pušu, jo īpaši sūdzību iesniedzēju, brīvprātīgas sadarbības. Tomēr noteiktos sarežģītos gadījumos ar pārrobežu dimensiju Komisijai atbilstīgas analīzes veikšanai būtu jāpapildina caur šiem kanāliem saņemtā informācija, lai nodrošinātu, piemēram, tās pilnīgu precizitāti vai no dažādām dalībvalstīm iegūtas informācijas salīdzināmību. Turklāt Komisija izpildes darbībās ne vienmēr var paļauties uz oficiālo

²⁶ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.).

²⁷ Padomes 2004. gada 20. janvāra Regula (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 32, 5.2.2004., 1. lpp.).

²⁸ Padomes 2015. gada 13. jūlija Regula (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 248, 24.9.2015., 9. lpp.).

statistiku, jo kopš tās iegūšanas ir pagājis laiks, kā arī tā var nebūt pietiekami detalizēta vai sadalīta konkrētu lietu risināšanas nolūkiem.

- (7) Lai arī pastāvošais tiesiskais regulējums attiecībā uz Komisijas rīcībā esošajiem līdzekļiem informācijas iegūšanai nolūkā risināt ar iekšējā tirgus izveidi un darbību saistītos sarežģījumus ir efektīvs lielākajā daļā gadījumu, izaicinājumi rodas konkrētos gadījumos, kad ierobežotā laikposmā nepieciešams iegūt detalizētus, salīdzināmus, aktuālus un nereti konfidenciālus, specifiskus tirgus datus. Atbilstīga ekonomiskā analīze ir jo īpaši aktuāla, izvērtējot ar iekšējā tirgus izveidi un darbību saistīto sarežģījumu pastāvēšanu komplikētos gadījumos ar pārrobežu dimensiju, īpaši gadījumos, kas attiecas uz strauji mainīgiem tirgiem, jaunām saimnieciskām darbībām vai jauniem uzņēmējdarbības modeļiem, kuri izaicina pastāvošos ekonomikas pieņēmumus. Tomēr šāda novērtējuma veikšana var būt apgrūtināta, ja nav pietiekamas un salīdzināmas informācijas. Tādējādi Komisijas uzdevums nodrošināt Savienības tiesību aktu piemērošanu šajās konkrētajās situācijās kļūst sarežģītāks.
- (8) Gadījumos, kad detalizētu, salīdzināmu, aktuālu un nereti konfidenciālu tirgus informāciju savlaicīgi ir iespējams iegūt tikai no tirgus dalībniekiem, šķiet piemēroti, kā galējo līdzekli, pilnvarot Komisiju, ievērojot šajā regulā izklāstītos ierobežojumus un nosacījumus, pieprasīt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām tieši un savlaicīgi iesniegt vispusīgu, precīzu un uzticamu kvantitatīvo un kvalitatīvo tirgus informāciju, ja citi informācijas avoti ir izrādījušies nepieejami, nepietiekami vai nepiemēroti. Šim nolūkam Komisijai vispirms būtu jāpieņem lēmums, kurā norādīts, kāpēc citi nepieciešamās informācijas iegūšanas līdzekļi ir izrādījušies neefektīvi. Uzņēmuma jēdziens tiek lietots tādā pašā nozīmē kā citās ES tiesību jomās, jo īpaši konkurences tiesībās.
- (9) Lai nodrošinātu dalībvalstu iesaisti šīs regulas darbībā, atspoguļojot Komisijas un dalībvalstu lojālas sadarbības principu, ko paredz LES 4. panta 3. punkta nosacījumi, vajadzētu paredzēt, ka attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis nekavējoties tiek informētas par jebkādu Komisijas lēmumu par tās nodomu izmantot tiesības pieprasīt informāciju no uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām atbilstīgi šai regulai.
- (10) Šādu pilnvaru mērķis nav radīt jaunas izpildes pilnvaras Komisijai, piemēram, jo īpaši pilnvaras ierosināt Savienības tiesību aktu neizpildes procedūru iekšējā tirgus jomā pret atsevišķiem tirgus dalībniekiem. To nolūks drīzāk ir paredzēt Komisijai papildu faktu noskaidrošanas spēju gadījumos, kad tas ir absolūti nepieciešams, lai pildītu Komisijai ar LESD uzticēto uzdevumu nodrošināt Savienības tiesību aktu piemērošanu saistībā ar iekšējā tirgus izveides mērķi un darbības nodrošināšanu. Pilnībā funkcionāla iekšējā tirgus izveides nolūkos vajadzētu precizēt, ka šādas pilnvaras attiecas arī uz tām iekšējā tirgus ekonomikas nozarēm, kurām LESD ir paredzēta kopīga politika: lauksaimniecība un zivsaimniecība (izņemot jūras bioloģisko resursu saglabāšanu), transports, vide un enerģētika.
- (11) Lai šis izmeklēšanas instruments būtu efektīvs, pieprasītajai informācijai būtu jābūt saistītai ar attiecīgo Savienības tiesību aktu piemērošanu. Tajā var būt iekļauti, piemēram, faktiskie tirgus dati, tostarp izmaksu struktūra, cenu politika, preču un pakalpojumu īpašības vai klientu un piegādātāju ģeogrāfiskā izplatība. Tajā var būt iekļauta arī uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību uz faktiem balstīta iekšējā tirgus darbības analīze, piemēram, saistībā ar saskaņotajām regulatīvajām un piekļuves barjerām vai pārrobežu darbības izmaksām. Lai līdz minimumam samazinātu ar atbilžu sniegšanu uz informācijas pieprasījumiem saistītās izmaksas, šādiem

pieprasījumiem būtu jāaptver tikai tāda informācija, kas, visticamāk, ir attiecīgā uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības rīcībā.

- (12) Izsniedzot uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām informācijas pieprasījumus, Komisijai ir rūpīgi jāatlasa pieprasījumu adresāti, lai nodrošinātu, ka pieprasījumi tiek adresēti tikai tiem uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, kas var sniegt pietiekami būtisku informāciju, it īpaši lielajiem uzņēmumiem attiecīgajās dalībvalstīs. Šo informācijas pieprasījumu mērķis ir risināt iespējamu, t. i., pieejamajā informācijā balstītu, nopietnu problēmu Savienības tiesību aktu piemērošanā iekšējā tirgus, lauksaimniecības un zivsaimniecības (izņemot jūras bioloģisko resursu saglabāšanu), transporta, vides un enerģētikas jomā. To nolūks nav uzsākt uzņēmumu vajāšanu saistībā ar to darbību, ja tā izrādās problemātiska. Attiecīgi šajā instrumentā paredzētās sankcijas ir paredzētas tikai divu gadījumu risināšanai. Tās attiecas tikai uz gadījumiem, kad atbildes uz informācijas pieprasījumu netiek sniegtas ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ, un uz gadījumiem, kad ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ tiek sniegtas nepareizas, nepilnīgas vai maldinošas atbildes. Attiecīgos gadījumos ievāktu informāciju varētu izmantot, lai gūtu priekšstatu par situācijām, kad uzņēmumiem ir grūtības izpildīt tiesību aktos paredzētās prasības, nolūkā uzlabot iekšējā tirgus noteikumu pareizu piemērošanu. Lai izvairītos no nesamērīga administratīvā sloga radīšanas mikrouzņēmumiem, kuri, visticamāk, jebkurā gadījumā nespēs sniegt pietiekami būtisku informāciju, Komisijai būtu jāņem vērā proporcionalitātes princips. Lai arī MVU, visticamāk, nedarbojas lielākā mērogā, kas tiem ļautu būtiski ietekmēt tirgus rezultātus, MVU sniegtā informācija var būt noderīga, informējot Komisiju par sarežģījumiem iekšējā tirgus izveidē un darbībā. MVU viegli pieejamā informācija var būt epizodiska rakstura, tomēr tā varētu brīdināt Komisiju par sarežģījumiem, kuri saistīti ar vienoto tirgu un ar kuriem saskaras MVU. MVU parasti nevajadzētu rasties būtiskām papildu izmaksām, ievācot datus, lai atbildētu šī instrumenta ietvaros. Ņemot vērā to salīdzinoši vājākās pozīcijas vērtību ķēdēs, MVU varētu būt atsaucīgāki informācijas sniegšanā, ja tiktu nodrošināta konfidencialitāti un anonimitāti garantējoša procedūra. MVU varētu jo īpaši būt ieguvēji no tādu sarežģījumu risināšanas, kas saistīti ar vienotā tirgus izveidi un darbību, jo nereti tieši mazie, inovatīvie uzņēmumi saskaras ar vislielākajiem šķēršļiem, uzsākot vai paplašinot darbību vienotajā tirgū. Konsekvences un juridiskās noteiktības nolūkos būtu jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES²⁹ izmantotās “mikrouzņēmuma”, “maza uzņēmuma” un “vidēja uzņēmuma” definīcijas.
- (13) Lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu konsekventu piemērošanu iekšējā tirgus, kā arī lauksaimniecības, zivsaimniecības (izņemot jūras bioloģisko resursu saglabāšanu), transporta, vides un enerģētikas jomā, ir jāizveido mehānismi informācijas nodošanai starp Komisiju un dalībvalstīm saistībā ar informācijas pieprasījumiem un attiecīgos gadījumos arī atbilžu uz šādiem pieprasījumiem nodošanai, neietekmējot dienesta noslēpuma ievērošanas pienākumu.
- (14) Šajā regulā paredzētais izmeklēšanas instruments ir jo īpaši noderīgs, lai ļautu Komisijai nodrošināt Savienības tiesību aktu piemērošanu iekšējā tirgus jomā. Tas ir

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

noderīgs arī jebkādai turpmākai attiecīgo dalībvalstu veiktai izpildes darbībai, kurai būtu nepieciešama šo pilnvaru rezultātā iegūtās būtiskās informācijas izmantošana un tās atklāšana attiecīgajām dalībvalstīm no Komisijas puses. Turklāt gadījumos, kad ir sarežģīti piemērot pastāvošos noteikumus, tostarp situācijās, kad uzņēmumi nespēj ievērot tiesību aktos noteikto juridiskās skaidrības trūkuma dēļ, šis izmeklēšanas instruments varētu būt noderīgs, lai palīdzētu izstrādāt reglamentējošus risinājumus, ja visu citu instrumentu un informācijas avotu izmantošana ir izrādījusies nepiemērota. Tāpat ir pamatoti neļaut izmantot šādu informāciju kādiem citiem nolūkiem, jo īpaši LESD konkurences noteikumu piemērošanā, neskarot publiskotas informācijas atkārtotas izmantošanas tiesības.

- (15) Komisijai būtu jāspēj nodrošināt jebkurai uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai adresēto informācijas pieprasījumu izpildi, ja nepieciešams, izmantojot ar lēmumu piespriestus samērīgus naudas sodus un periodiskus soda maksājumus. Nosakot naudas sodu un periodisku soda maksājumu apmēru, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā proporcionalitātes (tostarp arī lietderības) princips, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem. To pušu tiesības, kurām lūgts sniegt informāciju, būtu jāaizsargā, dodot tām iespēju darīt zināmu savu viedokli pirms jebkura tāda lēmuma pieņemšanas, ar ko uzliek naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus.
- (16) Pienācīgi ņemot vērā proporcionalitātes (tostarp arī lietderības) principu, Komisijai vajadzētu spēt samazināt periodiskus soda maksājumus vai tos pilnībā atcelt, ja pieprasījumu adresāti pilnībā nodrošina prasīto informāciju, kaut arī pēc termiņa beigām. Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi arī noteikt noilguma termiņus naudas sodu un periodisku soda maksājumu piemērošanai un izpildei.
- (17) Atbilstīgi LESD 261. pantam Tiesai būtu jābūt neierobežotai jurisdikcijai attiecībā uz lēmumiem, ar kuriem Komisija piespiež naudas sodus vai periodiskus soda maksājumus šīs regulas ietvaros, kas nozīmē, ka Tiesa var atcelt, samazināt vai palielināt Komisijas uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu.
- (18) Pārredzamības un juridiskās noteiktības nolūkā par Komisijas lēmumiem vajadzētu sniegt publisku informāciju. Komisijai, publicējot un apstrādājot šādu informāciju, būtu jāievēro noteikumi par dienesta noslēpumu, tostarp par visas konfidencialās informācijas aizsardzību saskaņā ar LESD 339. pantu.
- (19) Informācijas par uzņēmuma darbību izpaušana varētu radīt nopietnu kaitējumu šim uzņēmumam. Tādēļ Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā uzņēmumu likumīgās intereses, jo īpaši to komercnoslēpumu aizsargāšanā. Lai nodrošinātu, ka komercnoslēpumus un citu konfidencialu informāciju, ko sniedz Komisijai, apstrādā saskaņā ar LESD 339. pantu, ikvienam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai, kuri iesniedz informāciju, būtu skaidri jānorāda, kuru informāciju tie uzskata par konfidencialu un kāpēc tā ir konfidenciala. Komisijai nevajadzētu būt iespējai izpaust dalībvalstij, uz kuru attiecas pieprasījums, respondentu sniegto konfidencialo informāciju, izņemot gadījumos, kad iepriekš ir iegūta to piekrišana izpaust šo informāciju šim nolūkam. Attiecīgajam respondentam būtu jāiesniedz Komisijai atsevišķa informācijas nekonfidenciala versija, kas varētu tikt atklāta attiecīgajai dalībvalstij. Gadījumos, kad uz informāciju, kas norādīta kā konfidenciala, šķietami neattiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums, vajadzētu pastāvēt mehānismam, saskaņā ar kuru Komisija var izlemt, kādā mērā šāda informācija var tikt izpausta. Ikvienā šādā lēmumā noraidīt lūgumu nodrošināt informācijas daļas konfidencialitāti būtu jānorāda termiņš, kura beigās šī informācija var tikt izpausta, lai attiecīgais respondents varētu izmantot jebkādu tam pieejamo tiesību aizsardzību tiesā,

tostarp pagaidu pasākumus. Respondenta tiesības būtu jāaizsargā, dodot tam iespēju darīt zināmu savu viedokli pirms jebkura tāda lēmuma pieņemšanas, ar kuru tiek noraidīts konfidencialitātes pieprasījums.

- (20) Ņemot vērā šajā regulā paredzētā izmeklēšanas instrumenta īpašo statusu un nolūkā uzraudzīt tā lietošanas samērīgumu, Komisijai ik pēc diviem šīs regulas piemērošanas gadiem jā sagatavo ziņojums un tas jā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (21) Šajā regulā ievērotas pamattiesības un principi, kas īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši šī regula tiecas nodrošināt, ka pilnībā tiek ievērotas tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz labu pārvaldību, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi materiāliem, vienlaikus ievērojot komercnoslēpuma neaizskaramību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, tiesības uz aizstāvību un sodu likumības un samērīguma principi.
- (22) Gadījumos, kad šajā regulā paredzētie pasākumi ietver personas datu apstrādi, tā veicama atbilstīgi Savienības tiesību aktiem par personas datu aizsardzību, konkrēti, Direktīvai 95/46/EK³⁰. Personas datu apstrādei, ko īsteno Komisija un kas tiek īstenota saskaņā ar šo regulu, jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001³¹ noteikumiem.
- (23) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi — proti, atvieglot Komisijas piekļuvi tirgus informācijai, kas nepieciešama tās uzdevumu izpildei, lai panāktu iekšējā tirgus netraucētu darbību, — nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var paredzēt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz tikai to, kas ir nepieciešams minēto mērķu sasniegšanai.
- (24) Šī regula neskar dalībvalstu izmeklēšanas pilnvaras. Šīs regulas mērķis nav grozīt, ierobežot vai anulēt Komisijai vai Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām ar citiem Savienības tiesību instrumentiem jau piešķirtās izmeklēšanas pilnvaras. Jo īpaši šī regula neskar Komisijas izmeklēšanas pilnvaras saistībā ar iekšējā tirgus darbībai nepieciešamo konkurences noteikumu piemērošanu.
- (25) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu notika apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kurš [...] sniedza atzinumu,

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu paredzēti šādi noteikumi:
 - a) nosacījumi, saskaņā ar kuriem Komisija var pieprasīt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju, kas ir nepieciešama Komisijai uzticēto uzdevumu izpildei 2. pantā minētajās jomās;
 - b) procedūra, kas ir jāievēro, pieprasot šādu informāciju.
2. Regulas piemērošana neskar citus noteikumus, saskaņā ar kuriem Komisija vai Savienības struktūras, biroji un aģentūras ir tiesīgi vākt vai pieprasīt informāciju.

2. pants

Piemērošanas joma

Šo regulu piemēro šādām jomām:

- 1) iekšējais tirgus atbilstīgi Līguma 26. panta 2. punktā minētajam;
- 2) lauksaimniecība un zivsaimniecība, izņemot jūras bioloģisko resursu saglabāšanu;
- 3) transports;
- 4) vide;
- 5) enerģētika.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “mikrouzņēmums” ir uzņēmums, kā tas definēts Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 1. punktā;
- 2) “mazs uzņēmums” ir uzņēmums, kā tas definēts Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 2. punkta pirmajā daļā;
- 3) “vidējs uzņēmums” ir uzņēmums, kā tas definēts Direktīvas 2013/34/ES 3. panta 3. punktā.

4. pants

Pilnvaras pieprasīt informāciju uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām

Gadījumos, kad nopietni sarežģījumi Savienības tiesību aktu piemērošanā apdraud svarīga Savienības politikas mērķa sasniegšanu, Komisija var pieprasīt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju II nodaļā paredzētajā kārtībā iepriekš minēto sarežģījumu risināšanas nolūkā.

II nodaļa

Informācijas pieprasīšanas nosacījumi un procedūra

5. pants

Nosacījumi

1. Komisija 4. pantā paredzētās pilnvaras pieprasīt uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām informāciju izmanto tikai tajos gadījumos, kad Komisijai pieejamā informācija, kas nepieciešama 4. pantā paredzētajam nolūkam, nav pietiekama vai piemērota vai to nav iespējams savlaicīgi iegūt turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ:
 - a) informācija nav no publiski pieejama avota; un
 - b) dalībvalsts nav sniegusi informāciju, atbildot uz Komisijas pieprasījumu; vai
 - c) informāciju nav sniegusi juridiska vai fiziska persona.
2. Pirms informācijas pieprasīšanas atbilstīgi 6. pantam Komisija pieņem lēmumu, kurā norādīts tās nolūks izmantot pilnvaras pieprasīt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju saskaņā ar šo regulu.

Minētajā lēmumā ietver:

- a) iespējamā nopietnā sarežģījuma Savienības tiesību aktu piemērošanā ar pārrobežu dimensiju īsu aprakstu un iemeslus, kāpēc šis sarežģījums var apdraudēt svarīga Savienības politikas mērķa sasniegšanu;
- b) pieprasāmās informācijas īsu aprakstu;
- c) pamatotu paskaidrojumu, kāpēc šāda informācija ir nepieciešama 4. pantā minētajiem nolūkiem;
- d) pamatotu paskaidrojumu, kāpēc citi šīs informācijas iegūšanas līdzekļi ir izrādījušies nepietiekami vai nepiemēroti vai kāpēc šo informāciju nav iespējams iegūt savlaicīgi;
- e) informācijas pieprasījuma adresātu atlases kritērijus.

Lēmumu adresē attiecīgajai dalībvalstij vai dalībvalstīm. Komisija nekavējoties informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstis.

3. Uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām, uz kuriem attiecas 4. pantā minētais pieprasījums, ir pienākums sniegt tikai to informāciju, kas ir to rīcībā.

Komisija pienācīgi ņem vērā proporcionalitātes principu, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem.

6. pants

Uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām adresēts informācijas pieprasījums

1. Regulas 4. pantā paredzētajos gadījumos un saskaņā ar 5. pantā izklāstītajiem nosacījumiem Komisija var ar vienkārša pieprasījuma vai lēmuma palīdzību pieprasīt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām sniegt informāciju.

Atlasot informācijas pieprasījuma adresātus, Komisija cenšas nodrošināt, lai šādi pieprasījumi tiktu adresēti tikai tiem uzņēmumiem un uzņēmumu apvienībām, kuri spēj sniegt attiecīgo informāciju.

Šīs regulas ietvaros Komisija neadresē informācijas pieprasījumus mikrouzņēmumiem, izņemot gadījumus, kad tie ietilpst uzņēmumu grupā, kura atbilst vismaz mazai grupai saskaņā ar Direktīvas 2013/34/ES 6. panta 5. punktā sniegto definīciju.

2. Šā panta 1. punktā minētajā vienkāršajā pieprasījumā norāda tā juridisko pamatu un mērķi, precizē, kāda informācija ir vajadzīga, un nosaka samērīgu termiņu, kādā tā jāiesniedz. Tajā norāda arī uz naudas sodiem par nepareizas vai maldinošas informācijas iesniegšanu, kas paredzēti 9. panta 1. punktā.
3. Šā panta 1. punktā minētajā lēmumā norāda pieprasījuma juridisko pamatu un mērķi, precizē, kāda informācija ir vajadzīga, un nosaka samērīgu termiņu, kādā tā jāiesniedz. Tajā attiecīgi norāda arī uz naudas sodiem, kas paredzēti 9. panta 1. punktā, un periodiskajiem soda maksājumiem, kas paredzēti 9. panta 2. punktā.

Turklāt tajā norāda uz uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības tiesībām uz lēmuma pārskatīšanu Eiropas Savienības Tiesā.

Attiecīgais uzņēmums vai uzņēmumu apvienība var pieprasīt termiņa pagarinājumu saskaņā ar 14. pantu.

4. Komisija vienlaikus nodod šajā pantā minētā vienkāršā pieprasījuma vai lēmuma kopiju dalībvalstij, kuras teritorijā atrodas uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības juridiskā adrese.

Ja Komisija ir uzsākusi oficiālu pārkāpuma procedūru saskaņā ar LESD 258. pantu, tā iesniedz dalībvalstij, kuru šī procedūra skar, visu minētās procedūras sakarā iesniegto šajā pantā minēto vienkāršo pieprasījumu un lēmumu kopijas, neskatoties uz to, kur atrodas uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības juridiskā adrese.

5. Šā panta 1. punktā minētie lēmumi adresējami attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai. Komisija lēmumu nekavējoties paziņo tā adresātam.

7. pants

Atbildes uz informācijas pieprasījumiem un konfidenciālas informācijas aizsardzība

1. Uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības, kuri sniedz informāciju, atbildot uz Komisijas informācijas pieprasījumu, ko tā izdod saskaņā ar 5. panta nosacījumiem, Komisijai sniedz skaidras, pilnīgas un precīzas atbildes.
2. Komisija dod adresātam iespēju norādīt, uz kuru informāciju pēc tā ieskatiem vajadzētu attiekties pienākumam ievērot dienesta noslēpumu.

Ikviens uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, kas iesniedz informāciju saskaņā ar 5. pantu, skaidri norāda, kuru informāciju tie uzskata par konfidenciālu, norādot šādas konfidencialitātes pieprasījuma pamatojumu, un iesniedz Komisijai atsevišķu informācijas nekonfidenciālu versiju. Ja informācija ir jāiesniedz noteiktā termiņā, tas pats termiņš attiecas arī uz nekonfidenciālās versijas iesniegšanu.

3. Komisija pārsūta saņemtās atbildes dalībvalstij, uz kuru attiecas pieprasījums, ja tās ir būtiskas oficiālajai pārkāpuma procedūrai, kas uzsākta pret šo dalībvalsti atbilstīgi LESD 258. pantam. Ja saskaņā ar šo pantu sniegtajā atbildē ir ietverta informācija, kas ir konfidenciāla attiecībā uz šo dalībvalsti, Komisija nosūta tikai informācijas versiju, kura nav konfidenciāla.
4. Komisija pārbauda, vai atbildētāja uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības iesniegtais informācijas konfidencialitātes pieprasījums atbilstīgi 2. punkta 2. daļai ir pamatots un samērīgs.

Pēc tam, kad attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai ir tikusi sniegta iespēja izteikt savu viedokli, Komisija var pieņemt lēmumu, ar kuru paredz, ka informācija, kurai izvirzīta konfidencialitātes prasība, netiek aizsargāta un tiek noteikts datums, pēc kura šī informācija tiks izpausta. Minētais laikposms nevar būt īsāks par vienu mēnesi.

Lēmumu nekavējoties paziņo attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai.

8. pants

Komisijas ievāktās informācijas izmantošana

Komisija atbilstīgi 5. pantam ievāktu informāciju izmanto tikai 4. pantā minētā nolūka īstenošanai.

Komisija uzņēmumu vai uzņēmumu apvienību sniegto konfidenciālo informāciju drīkst iekļaut dokumentos, kurus paredzēts nodot citām personām vai publiskot, tikai šādos gadījumos:

- a) šāda informācija ir kopsavilkuma vai apkopotā formā vai jebkurā gadījumā tādā formā, lai nevarētu identificēt atsevišķus uzņēmumus vai uzņēmumu apvienības;
- b) Komisija iepriekš ir saņēmusi respondenta piekrišanu izpaust šādu informāciju;
- c) šādas informācijas izpaušana dalībvalstij ir nepieciešama, lai pamatotu Savienības tiesību pārkāpumu šīs regulas piemērošanas jomas ietvaros, ar nosacījumu, ka respondentam ir bijusi iespēja izteikt savu viedokli pirms lēmuma pieņemšanas un izmantot pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus pirms informācijas izpaušanas.

Informāciju, kas jau ir bijusi publiskota, Komisija var izmantot ne tikai regulā paredzētajiem nolūkiem.

III nodaļa

Naudas sodi un periodiski soda maksājumi

9. pants

Naudas sodi un periodiski soda maksājumi

1. Ja to uzskata par nepieciešamu un samērīgu, Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām naudas sodus, kas nepārsniedz 1 % no to kopējā apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskās darbības gadā, ja tie ar nodomu vai rupjas nolaidības dēļ:
 - a) sniedz nepatiesu vai maldinošu informāciju, atbildot uz pieprasījumu, kas izteikts saskaņā ar 6. panta 2. punktu;
 - b) sniedz nepatiesu, nepilnīgu vai maldinošu informāciju, atbildot uz lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 6. panta 3. punktu, vai nesniedz informāciju noteiktajā termiņā.
2. Komisija var ar lēmumu uzlikt uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām periodiskus soda maksājumus, ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība, atbildot uz Komisijas lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar 6. panta 3. punktu, norādītajā termiņā nav iesnieguši pilnīgu un pareizu informāciju, kas nav maldinoša.

Periodiski soda maksājumi par katru nokavēto darbdienu nepārsniedz 5 % no uzņēmuma vai uzņēmumu apvienības vidējā dienas apgrozījuma iepriekšējā saimnieciskās darbības gadā, sākot skaitīt no lēmumā noteiktās dienas, līdz tie iesniedz informāciju, ko Komisija lūgusi vai pieprasījusi.
3. Ja uzņēmums vai uzņēmumu apvienība nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu informāciju, Komisija pirms naudas soda vai soda maksājuma noteikšanas nosaka divu nedēļu galīgo termiņu trūkstošās informācijas iesniegšanai.
4. Komisija, nosakot naudas sodu vai periodisko soda maksājumu, ņem vērā 6. panta 1. punkta pārkāpuma raksturu, smagumu un ilgumu, kā arī proporcionalitātes principu, jo īpaši attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem.
5. Ja uzņēmumi vai uzņēmumu apvienības ir izpildījušas pienākumu, kura izpildei bija paredzēts noteikt periodisku soda maksājumu, Komisija var samazināt periodiskā soda maksājuma apmēru vai to pilnībā atcelt.
6. Pirms lēmuma pieņemšanas saskaņā ar 1. un 2. punktu Komisija dod attiecīgajiem uzņēmumiem vai uzņēmumu apvienībām iespēju izteikt savu viedokli.

10. pants

Noilguma termiņš attiecībā uz naudas sodu un periodisku soda maksājumu piemērošanu

1. Uz Komisijas pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar 9. pantu, attiecas trīs gadu noilguma termiņš.
2. Termiņu, kas paredzēts 1. punktā, sāk skaitīt no dienas, kurā izdarīts 9. pantā minētais pārkāpums. Tomēr 6. panta 1. punkta pārkāpuma turpināšanas vai atkārtotā gadījumā termiņu skaita no dienas, kurā pārkāpums izbeigts.

3. Jebkurš pasākums, ko īsteno Komisija, lai veiktu izmeklēšanu vai celtu iebildumus attiecībā uz 6. panta 1. punktā minēto pārkāpumu, pārtrauc noilguma termiņu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu piemērošanai, sākot no dienas, kurā pasākums ir paziņots attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai.
4. Pēc katra pārtraukuma noilguma termiņš sākas no jauna. Tomēr vēlākais, kad beidzas noilguma termiņš, ir diena, kurā beidzas sešu gadu periods, kurā Komisija nav uzlikusi naudas sodu vai periodisku soda maksājumu. Minēto termiņu pagarina par laiku, uz kuru noilguma termiņš ir apturēts saskaņā ar 5. punktu.
5. Noilguma termiņu naudas sodu vai periodisku soda maksājumu uzlikšanai aptur uz laiku, kamēr Komisijas lēmumu izskata Eiropas Savienības Tiesas procesā.

11. pants

Noilguma termiņš attiecībā uz naudas sodu un periodisku soda maksājumu izpildi

1. Uz Komisijas pilnvarām izpildīt lēmumus, kas pieņemti, ievērojot 9. pantu, attiecas piecu gadu noilguma termiņš.
2. Termiņu, kas paredzēts 1. punktā, sāk skaitīt no dienas, kurā lēmums, kas pieņemts, ievērojot 9. pantu, kļūst galīgs.
3. Noilguma termiņu, kas paredzēts 1. punktā, pārtrauc:
 - a) ar tā lēmuma paziņojumu, ar ko maina sākotnējo naudas soda vai periodiska soda maksājuma apmēru vai ar ko noraida pieteikumu to mainīt;
 - b) ar jebkuru darbību, ko veic dalībvalsts, rīkojoties pēc Komisijas pieprasījuma, vai Komisija un kas paredzēta, lai nodrošinātu naudas soda vai periodiska soda maksājuma samaksu.
4. Pēc katra pārtraukuma noilguma termiņš sākas no jauna.
5. Noilguma termiņu, kas paredzēts 1. punktā, aptur uz laiku, kamēr:
 - a) atbildes sniedzējam ir atvēlēts laiks maksāšanai;
 - b) maksājuma izpilde ir apturēta, ievērojot Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu.

12. pants

Lēmumu adresāti

Lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 9. panta 1. un 2. punktu, adresē attiecīgajam uzņēmumam vai uzņēmumu apvienībai. Komisija lēmumu nekavējoties paziņo tā adresātam.

13. pants

Pārskatīšana Tiesā

Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija LESD 261. panta nozīmē pārskatīt Komisijas noteiktos naudas sodus vai periodiskos soda maksājumus. Tā var atcelt, samazināt vai palielināt uzlikto naudas sodu vai periodisko soda maksājumu.

IV nodaļa

Nobeiguma noteikumi

14. pants

Termiņu pagarināšana

Termiņi tiek norādīti mēnešos vai darbdienu.

Jebkurš termiņa pagarinājuma pieprasījums ir attiecīgi jāpamato un jāiesniedz rakstveidā, sūtot to uz Komisijas norādīto dienestu un adresi, vismaz piecas darbdienu pirms termiņa beigām. Komisija var lemt par termiņa pagarinājumu, ciktāl tas ir pamatoti un samērīgi.

15. pants

Lēmumu publicēšana

1. Kopsavilkuma paziņojumus par lēmumiem, ko Komisija pieņem saskaņā ar 5. panta 2. punktu, tā publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Kopsavilkuma paziņojumā norāda, ka lēmuma kopiju iespējams saņemt autentiskās versijas valodā vai valodās.
2. Lēmumus, ko Komisija pieņem saskaņā ar 9. panta 1. un 2. punktu, tā publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Dienesta noslēpums

Neskarot 7. un 8. panta nosacījumus, dalībvalstis, to ierēdņi un citi darbinieki neizpauž šīs regulas piemērošanas gaitā iegūto informāciju, uz kuru attiecināms dienesta noslēpumu ievērošanas pienākums.

17. pants

Personas datu aizsardzība

Attiecībā uz personas datu apstrādi, ko īsteno saskaņā ar šo regulu, dalībvalstis savus pienākumus saistībā ar šo regulu izpilda saskaņā ar valstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ar kuriem transponēta Direktīva 95/46/EK. Personas datu apstrādei, ko Komisija veic saskaņā ar šo regulu, piemēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 noteikumus.

18. pants

Ziņojumi

Komisija ik pēc diviem gadiem sagatavo ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

19. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*